

انتقاد

درباره

اشتباهات عجیب

يك اسلام شناس غربی!

امروز گوئی همه چیز بر محور « واردات، دور می زند و مقیاس وارداتی و صادراتی در همه جا و همه چیز پذیرفته است حتی در مسائل ایده نولوژیکی، اخلاقی و...

دیده ها به دروازه غرب دوخته شده، و آنچه که برچسب غرب دارد و وارداتی است، مقبول عام است، از این رو محصولات داخلی هم باید با مارک خارجی فروخته شود! دامنهی این طرز فکر تا آنجا کشانیده شده که مسائل دینی، حتی اسلام، را اگر يك اروپائی و غربی معرفی کند در نظر بعضی درست است، و اگر مستشرقی آنرا تأیید نماید مقبول، و گرنه مطرود و بر خلاف عقل و علم است!!

ما نمی خواهیم بگوئیم که تمام خاورشناسان و دانشمندان غربی که در مسائل مذهبی و تاریخ اسلام به کنکاش و پژوهش پرداخته اند، همه مفروض یابی اطلاعند، و نمی خواهیم بگوئیم، نباید از افکار مثبت دیگران استفاده کرد. ولی بطور مسلم می توان گفت بسیاری از آنها خالی از غرض ورزی های آگاهانه یا نا آگاهانه نبوده و یابی اطلاع بوده اند و در نتیجه بسیاری از حقایق علمی، تاریخی و دینی را وارونه جلوه داده اند.

اشتباه معروف نویسنده بزرك و مشهور فرانسوی «منتسکیو» صاحب «روح القوانین» را لابد شنیده اید. وی در کتاب شانزدهم فصل دوم کتاب خود از قول «پریود» می نویسد پیامبر اسلام با خدیجه در سن پنج سالگی ازدواج کرد!

با آنکه کمترین آشنائی با تاریخ پیامبر اسلام کافی است تا معلوم شود وی در ۲۵ سالگی با خدیجه ازدواج کرده است. و اگر منظورش خدیجه باشد که در سن پنج سالگی نبود، او در سن ۴۰ سالگی با پیامبر اسلام ازدواج کرده است و این نکته حتی بر نوآموزان دبستانی شرقی پوشیده نیست!

* * *

اکنون به اصل سخن بازگردیم:

از جمله کتابهاییکه برای معرفی اسلام با اصطلاح از یک منبع مهم که در واقع جزء يك دایرة المعارف فرانسوی است منتشر شده، کتابی است بنام «اسلام» تألیف دو مینیك سوردل، از سری «چه میدانم» ترجمه دکتر اسمعیل دولنهای (جیبی در ۱۷۵ صفحه). در این مجموعه از تاریخ زندگی پیامبر اسلام، رویدادهای سیاسی، فرهنگی و ... احکام، و نظامهای عبادی فرق مختلف اسلام و معتقدات آنان و نیز تحولات اجتماعی و ... از آغاز اسلام تا به امروز گنجانده شده است و هر چند نکات مثبت و مورد توجهی هم دارد ولی متأسفانه بسیار ناقص است و اشتباهات عجیب و حیرت انگیزی در مجموع آن بچشم میخورد که البته برای يك بررسی دقیق و همه جانبه باید صفحه بصفحه مطالب آنرا مورد بحث قرار داد ولی در این بررسی فشرده ما چند نمونه از اشتباهات کتاب مزبور را از نظر خوانندگان می گذرانیم تا نسبت به آنچه بنام اسلام از غرب می رسد دقت بیشتری بخرج دهند:

در فصل اول «محمد و قرآن» در صفحه ۱۲ تحت عنوان «محمد قبل از هجرت» چنین می نویسد: «از شخصیت محمد قبل از اسلام، اطلاعات درستی در دست نیست و از قرآن هیچ گونه اطلاعی در این مورد نمی توان کسب کرد! و شرح زندگی محمد (سیره) بملت آنکه با قسه آمیخته است از لحاظ تاریخی چندان اهمیتی ندارد و حتی دوره های حیات او را نیز نمی توان تعیین کرد... فقط تاریخ هجرت صریحاً معلوم است!»

با آنکه میدانیم تمام جزئیات زندگی پیامبر و سابقه روشن او، شهرتش بصدقت و امانت تا آنجا که در جوانی به اولقب «محمد امین» داده شده بودند تنها از نظر مورخین شیعه و سنی و سیره نویسان، بلکه برای بیشتر مستشرقین و پژوهشگران غربی نیز روشن است. حتی دوران طفولیت و شیرخوارگی او در دل صحرا؛ و سپس دوران جوانی و تمام جزئیات سفرهای او بخارج از حجاز و رویدادهای اثنای راه، جزء بجزء در دههای تاریخ از قدیم تا به امروز نوشته شده است و با قاطعیت میتوان گفت کمتر کسی از پیامبران و مردان

تاریخ در گذشته ، تاریخی بدین روشنی دارند .

در صفحه ۱۸۸ مینویسد : که « محمد در اوایل می کوشید تا یهودیان را بطرف خود جلب کند زیرا مذهب آنان شبیه مذهبی بود که وی تبلیغ میکرد ، ولذا به مسلمین فرمود که در وقت نماز روی خود را بسوی اورشلیم کنند ولی یهودیان مدینه او را ریشخند کردند و پیغمبر از آنان برید و مخالفت اسلام را با آئین یهود اعلام کرد !!!...

در حالیکه مطالعه اصیلترین سند اسلام یعنی قرآن بما نشان می دهد که یکی از خطرناکترین دشمنان اسلام یهود بوده اند.

آیات زیادی از قرآن در نکوهش از کارشکنیها ، خرابکاریها ، لجاجتها ، تحریکات سوء منافقانه و جاسوسیهای این جمعیت وارد شده است بطوریکه قرآن روی نکوهش کمتر جمعیتی اینقدر تکیه کرده بحدیکه آنها را ادا شد الناس عداوة معرفی نموده است.

با این حال چقدر شگفت آور است که يك نویسنده درباره مناسبات پیامبر با قوم یهود این چنین صحبت کند با اینکه همه میدانند معارف وسیع اسلام اصولاً قابل مقایسه با خرافات تورات نیست ، علت قبله بودن بیت المقدس طبق تصریح قرآن یکنوع آزمایش برای مسلمانان و بریدن آنها از تعصبات محلی و نژادی و اعلام جهانی بودن دین اسلام بوده است .

در صفحه ۲۳ می نویسد : « مسلمانان محمد را بشری عادی میدانند ... و معجزه ای جز تبلیغ قرآن نداشته است . » در حالیکه این سخن برخلاف مسلمات تاریخ اسلام است زیرا در همه تواریخ و سیر اسلامی برای پیامبر معجزات زیادی نقل شده ، حتی خود قرآن هم اشاره بسایر معجزات پیامبر دارد (به سوره انشقاق مراجعه شود) .

بملاوه چگونه میتوان باور کرد کسیکه آنهمه معجزات برای پیامبران پیشین نقل میکند و خود را خاتم پیامبران معرفی می نماید ، مردم از او معجزه ای مشابه معجزات گذشته نخواهند ، مسلماً چنین درخواستی از او شده است . و او هم به آن پاسخ مثبت داده است ، و گر نه این خود یکی از بزرگترین مشکلات را برای پیامبر (ص) بوجود می آورد.

در صفحه ۳۹ آغاز اختلاف شیعه و سنی را پس از شهادت امام حسین (ع) میدانند !!

با اینکه همه میدانیم این مسئله از داستان سقیفه شروع شده است و تمام تواریخ اسلامی نیز این ماجرا را ثبت کرده اند جمعیت شیعه باستناد نصوص وارده از پیامبر ، علی (ع) را از همان روز وفات پیامبر بمنوان جانشین پیامبر پذیرفتند و در غوغای سقیفه شرکت نکردند این چیزی نبوده است که بعد از شهادت امام حسین بوجود آید

در صفحه ۷۳ مینویسد : مسلمین پنج بار در روز نماز می گذارند در صورتیکه

در قرآن سه بار (در شبانه روز) توصیه شده است و پنج بار آن متکی بر سنت است . « ۱

در حالیکه نمازهای پنجگانه در متن قرآن آمده است :

در سوره بقره در آیه ۲۳۸ میخوانیم « حافظوا علی الصلوات و الصلوة الوسطی ... » که « **صلوة وسطی** » یعنی نماز میان همان نماز ظهر است .

و در آیه ۱۱۴ سوره هود میخوانیم « و اقم الصلوة طرفی النهار و زلفاً من اللیل » که مطابق تفسیر منظوران « طرفی النهار » یعنی دو طرف روز نماز صبح و عصر است و « زلفاً من اللیل » یعنی آغاز شب همان نماز مغرب است و جمله « الی غسق اللیل » در سوره اسراء آیه ۱۲۸ اشاره به نماز عشاء است زیرا « غسق » شدت تاریکی است . در صفحه ۷۴ در ضمن نمازهای اختیاری (مستحب) مینویسد « و نماز برای مردگان که در غسلخانه ، مسجد یا در گورستان ، بجا آورده میشود ... » و حال آنکه همه میدانند که نماز میت از نمازهای واجب است و محل و مکان معینی هم ندارد .

و در صفحه ۷۶ مصرف زکوة را پنج مورد میدانند و پنجمی آنرا مسافران میشمارد . با آنکه میدانیم که طبق نص قرآن موارد مصرف زکوة هشت مورد است و یکی از آنها « ابن السبیل » است و آن بمعنی هر مسافری نیست بلکه بمعنی « و اما نندگان در سفر » است که خرجی آنها تمام شده باشد و وسیله مراجعت نداشته باشند .

در صفحه ۷۸ درباره مراسم حج مینویسد : روز نهم روز پرستش است . . و در روز دهم

بتی را با هفت ریک که در « مزدلفه » جمع کرده اند ، رجم میکنند !

در صورتیکه در هیچ یک از منابع اسلامی روز عرفه بعنوان روز پرستش شمرده نشده سراسر ایام حج ایام پرستش است بلکه عرفه روزی است که حجاج بمرقات میروند و اعمال حج را آغاز میکنند و از همه جالبتر مسئله بت است که لابد منظورش همان « جمرات » و ستونها ، ی سه گانه است که بعنوان تجدید خاطر و وسوسه شیطان در داستان حضرت ابراهیم (ع) این سه ستون سنگباران میشوند ، و در واقع رمز مبارزه با شیطان و وسوسه های شیطانی است .

هیچکس از مسلمانان جمرات را بعنوان بت نمی شناسد و اگر بت بود تعمیر آن حرام و ویران کردنش واجب بود ، پیامبری که تمام بتها را در سراسر جزیره عربستان محو و نابود کرد و حتی برای ریشه کن کردن این فکر مجسمه سازی را ممنوع ساخت ، چگونه اجازه می دهد بتی بر سر پا بماند ، و برستی نام « بت » برای ستونها گذاردن حاکی از کم اطلاعی عجیبی است .

این بود نمونه هایی از تحقیقات نویسنده این دائره المعارف غربی ؛ آیا باین وضع نباید در بحثهایی که غربیها و مستشرقین درباره اسلام میکنند دقت بیشتری نشان داد ؟